

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 3 sierpnia 2016 r.****w połączonych sprawach E-26/15 i E-27/15****Postępowanie karne przeciwko B oraz B przeciwko Finanzmarktaufsicht***(Swoboda świadczenia usług – Art. 36 Porozumienia EOG – Dyrektywa 2005/60/WE – Proporcjonalność)**(2017/C 120/13)*

W połączonych sprawach E-26/15 i E-27/15, Postępowanie karne przeciwko B i B przeciwko Finanzmarktaufsicht – WNIOŚKI skierowane do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Książęcy Sąd Apelacyjny Księstwa Liechtensteinu (*Fürstliches Obergericht*) i Komisję Odwoławczą Urzędu Nadzoru Rynku Finansowego (*Beschwerdekommision der Finanzmarktaufsicht*) w sprawie wykładni dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen i Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca) wydał w dniu 3 sierpnia 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona temu, aby przyjmujące państwo EOG stosowało wymogi należytej staranności określone w przepisach krajowych wobec podmiotu świadczącego usługi dla trustów lub przedsiębiorstw prowadzących działalność na terytorium tego państwa w ramach swobody świadczenia usług.
2. W zakresie, w jakim przepisy te powodują trudności i koszty dodatkowe w odniesieniu do działań prowadzonych zgodnie z zasadami dotyczącymi swobody świadczenia usług i mogą zostać uznane za środek kontroli dodatkowy względem już przeprowadzonych kontroli w państwie EOG pochodzenia podmiotu świadczącego usługi dla trustów lub przedsiębiorstw, co zniechęca podmiot do prowadzenia tego rodzaju działalności, stanowią one jednak ograniczenie swobody świadczenia usług. Art. 36 Porozumienia EOG należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on w sprzeczności do takich przepisów, pod warunkiem że są one stosowane w sposób niedyskryminujący, uzasadnione celem walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, odpowiednie dla zapewnienia realizacji tego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W szczególności aby krajowe środki nadzoru przyjmującego państwa EOG zostały uznane za proporcjonalne, nie należy przyjmować ogólnego domniemania oszustwa, prowadzącego do pełnych, systematycznych kontroli wszystkich podmiotów, które mają siedzibę w innych państwach EOG i tymczasowo świadczą usługi w przyjmującym państwie EOG. Ponadto przyjmujące państwo EOG jest zobowiązane, zwracając się o informacje takie jak dokumenty znajdujące się na terenie państwa EOG prowadzenia przedsiębiorstwa, zapewnić podmiotowi świadczącemu usługi rozsądny termin na dostarczenie tych informacji (w formie np. przekazania kopii dokumentów). W związku z tym odpowiedni termin będzie zależał od ilości wymaganych dokumentów i nośnika, na jakim są one przechowywane.
3. Odpowiedzi udzielone przez Trybunał na pierwsze i drugie pytanie nie są odmienne w sytuacji, jeżeli przedsiębiorstwo, na rzecz którego świadczone są usługi administracyjne, nie jest zarejestrowane w państwie EOG.